TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2011. gada 17. martā *

Apvienotās lietas C-372/09 un C-373/09

par lūgumiem sniegt prejudiciālus nolēmumus atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Cour de cassation* (Francija) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti 2009. gada 10. septembrī un kas Tiesā reģistrēti 2009. gada 17. septembrī, tiesvedībās, ko uzsācis

Josep Peñarroja Fa.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši K. Šīmans [*K. Schiemann*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), K. Toadere [*C. Toader*] un A. Prehala [*A. Prechal*],

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],
sekretārs M. A. Godisārs [*M.-A. Gaudissart*], nodaļas vadītājs,

* Tiesvedības valoda — franču.

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 15. septembrī tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Ž. Peņaroha Fa [*J. Peñarroja Fa*] — savā vārdā,

— Francijas valdības vārdā — Ž. de Bergess [*G. de Bergues*], B. Mesmērs [*B. Messmer*] un A. Čubinskis [*A. Czubinski*], pārstāvji,

— Nīderlandes valdības vārdā — K. Viselsa [*C. Wissels*] un J. Langers [*J. Langer*], pārstāvji,

— Austrijas valdības vārdā — E. Rīdls [*E. Riedl*], pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā — H. Stēvlbeks [*H. Støvlbæk*], I. Rogalskis [*I. Rogalski*] un S. Vriņona [*C. Vrignon*], pārstāvji,

— EBTA Uzraudzības iestādes vārdā — K. Lūiss [*X. Lewis*], F. Simoneti [*F. Simonetti*] un I. Haugere [*I. Hauger*], pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt EKL 43., 45., 49. un 50. pantu, kuriem šobrīd atbilst LESD 49., 51., 56. un 57. pants, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 22. lpp.) 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

2 Šie lūgumi tika iesniegti divās Ž. Peņarohas Fa, kas ir Spānijas pilsonis, uzsāktās tiesvedībās par viņa kā spāņu valodas tulka iekļaušanu, pirmkārt, *Cour d'appel de Paris* [Parīzes apelācijas instances tiesas] tiesas ekspertu sarakstā un, otrkārt, valsts nozīmes tiesas ekspertu sarakstā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Atbilstoši Direktīvas 2005/36 1. pantam:

"Šī direktīva paredz noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalsts, kas darbības sākšanai vai veikšanai reglamentētā profesijā savā teritorijā izvirza nosacījumu, ka vajadzīgas specifiskas profesionālās kvalifikācijas, (turpmāk "uzņēmēja dalībvalsts") saistībā ar darbības sākšanu vai veikšanu šajā profesijā atzīst profesionālās kvalifikācijas, kuras iegūtas vienā vai vairākās citās dalībvalstīs (turpmāk "izcelsmes dalībvalsts") un kuras ļauj šo personai ar šādu kvalifikāciju veikt darbību tajā pašā profesijā šajā dalībvalstī."

4 Šīs direktīvas 3. pantā ar nosaukumu "Definīcijas" noteikts:

"1. Šajā direktīvā lieto šādas definīcijas:

a) "reglamentēta profesija": profesionāla darbība vai profesionālu darbību kopums, uz kuras sākšanu, veikšanu vai veikšanu kādā noteiktā veidā tieši vai netieši attiecas normatīvos vai administratīvos aktos paredzēta prasība par īpašas profesionālās kvalifikācijas esamību; jo īpaši par veikšanas veidu uzskata tāda profesionālā nosaukuma lietošanu, kuru normatīvie vai administratīvie akti atļauj lietot vienīgi

personām ar noteiktu profesionālo kvalifikāciju. Gadījumos, uz kuriem neattiecas definīcijas pirmais teikums, šā panta 2. punktā minētās profesijas uzskata par reglamentētām profesijām;

b) "profesionālās kvalifikācijas": kvalifikācijas, ko apstiprina kvalifikāciju apliecinošs dokuments, 11. panta a) punkta i) apakšpunktā minētais kompetences apliecinājums un/vai profesionālā pieredze;

[…]."

5 Šīs direktīvas 4. pantā par atzīšanas ietekmi noteikts:

"1. Profesionālās kvalifikācijas atzīšana no uzņēmējas dalībvalsts puses ļauj attiecīgajai personai šajā dalībvalstī sākt darbību tajā pašā profesijā, kurai viņš kvalificēts izcelsmes dalībvalstī, un veikt to uzņēmējā dalībvalstī atbilstoši tādiem pašiem nosacījumiem kā uzņēmējas dalībvalsts pilsoņiem

2. Šīs direktīvas nolūkā profesija, kurā pretendents vēlas veikt darbību uzņēmējā dalībvalstī, ir tā pati profesija, kurai viņš kvalificēts izcelsmes dalībvalstī, ja tajā ietvertās darbības ir līdzvērtīgas."

6 Šīs direktīvas II sadaļas par brīvu pakalpojumu sniegšanu 5. pantā noteikts:

"1. Neskarot īpašus Kopienas tiesību aktu noteikumus, kā arī šīs direktīvas 6. un 7. pantu, dalībvalstis jebkāda iemesla dēļ attiecībā uz profesionālo kvalifikāciju neierobežo pakalpojumu brīvu sniegšanu citā dalībvalstī:

a) ja pakalpojumu sniedzējam kādā dalībvalstī ir likumīgs statuss nolūkā veikt darbību tajā pašā profesijā attiecīgajā dalībvalstī (turpmāk "statusa dalībvalsts"); un

b) gadījumos, kad pakalpojumu sniedzējs pārceļas — ja desmit gados pirms pakalpojumu sniegšanas viņš statusa dalībvalstī ir vismaz divus gadus pēc kārtas veicis darbību šajā profesijā, ar nosacījumu, ka attiecīgā profesija minētajā dalībvalstī nav reglamentēta. Nosacījumu attiecībā uz divus gadus ilgu darbību nepiemēro, ja reglamentēta ir vai nu profesija, vai arī izglītība un apmācība, kas nepieciešama attiecīgās profesijas apguvei.

[…]"

Valsts tiesības

7 Iekļaušanu *Cour de cassation* [Kasācijas tiesas] padomes izveidotajā valsts tiesas ekspertu sarakstā un katras apelācijas tiesas [*cour d'appel*] izveidotajā tiesas ekspertu sarakstā, kā arī šo ekspertu iecelšanu reglamentē tostarp šādi dokumenti:

— 1971. gada 29. jūnija Likums Nr. 71-498 par tiesas ekspertiem, kurā grozījumi izdarīti ar 2004. gada 11. februāra Likumu Nr. 2004-130 (turpmāk tekstā — "Likums Nr. 71-498");

— 2004. gada 23. decembra Dekrēts Nr. 2004-1463 par tiesas ekspertiem, kurā grozījumi izdarīti ar 2007. gada 19. jūlija Dekrētu Nr. 2007-119 (turpmāk tekstā — Dekrēts Nr. 2004/1463);

— Kriminālprocesa kodeksa 157. pants.

Likums Nr. 71-498

8 Likuma Nr. 71-498 1. pantā noteikts:

"Vienīgi ar likumā vai likumpakārtotos normatīvajos aktos noteiktajiem ierobežojumiem tiesneši faktu konstatācijai, konsultāciju saņemšanai vai ekspertīzes veikšanai var iecelt personu, kas iekļauta vienā no sarakstiem, kuri izveidoti atbilstoši 2. pantam. Vajadzības gadījumā tie var iecelt jebkuru citu personu pēc savas izvēles."

9 Atbilstošo šī likuma 2. pantam:

"I. Tiesnešiem informācijai tiek izveidots:

1. valsts tiesas ekspertu saraksts, kuru izveido Kasācijas tiesas padome;

2. katras apelācijas tiesas izveidots tiesas ekspertu saraksts.

II. Pirmā iekļaušana apelācijas tiesas izveidotajā sarakstā eksperta statusā tiek veikta provizoriski īpašā sadaļā uz diviem gadiem.

Šī pārbaudes laika beigās un pēc jauna pieteikuma iesniegšanas eksperts var tikt atkārtoti iekļauts sarakstā uz pieciem gadiem, pamatojoties uz tiesu un ekspertu pārstāvju komisijas pamatotu atzinumu. Šai nolūkā tiek izvērtēta attiecīgās personas pieredze un tās iegūtās zināšanas par procesa pamatprincipiem un procesuālajiem noteikumiem, kas attiecas uz ekspertiem uzticētajiem pierādījumu savākšanas pasākumiem.

Vēlākām atkārtotām iekļaušanām sarakstā uz pieciem gadiem nepieciešama jauna pieteikuma izskatīšana iepriekšējā daļā minētajā kārtībā.

III. Neviena persona nevar tikt iekļauta valsts ekspertu sarakstā, ja tā nav trīs gadus pēc kārtas bijusi iekļauta apelācijas tiesas izveidotajā sarakstā. Iekļaušana valsts sarakstā ir uz septiņiem gadiem, un atkārtotai iekļaušanai uz šādu pašu laikposmu nepieciešama jauna pieteikuma izskatīšana.

[…]”

Dekrēts Nr. 2004-1463

10 Attiecībā uz vispārējiem noteikumiem par iekļaušanu tiesas ekspertu sarakstos Dekrēta Nr. 2004-1463 2. pantā noteikts:

"Fiziska persona var tikt iekļauta vai atkārtoti iekļauta ekspertu sarakstā vienīgi tad, ja tā atbilst šādiem nosacījumiem:

1° tā nav veikusi pret godu, krietnumu un labiem tikumiem vērstas darbības;

2° tā nav veikusi darbības, par kurām piemērots tāds disciplinārsods vai administratīvs sods kā atlaišana, izslēgšana, atsaukšana vai akreditācijas vai atļaujas atsaukšana;

3° attiecībā uz to nav atzīta personas maksātnespēja vai piemērota kāda cita sankcija atbilstoši Komerckodeksa VI sadaļas II nodaļai;

4° tā praktizē vai pietiekamu laiku praktizējusi ar savu ekspertīzes jomu saistītu profesiju vai darbību;

5° tā praktizē vai ir praktizējusi šo profesiju vai darbību apstākļos, kas tai sniedz pietiekamu kvalifikāciju;

[…]."

11 Attiecībā uz procedūru iekļaušanai apelācijas tiesas izveidotajā tiesas ekspertu sarakstā Dekrēta Nr. 2004-1463 6. pantā noteikts:

"[…]

Pieteikumam tiek pievienota jebkāda atbilstoša informācija, īpaši informācija par:

[…]

2° pieteikuma iesniedzēja kvalifikāciju un diplomiem, zinātnisko darbību, dažādajiem viņa veiktajiem pienākumiem un par viņa profesionālās darbības raksturu, vajadzības gadījumā norādot viņa darba devēju vārdu vai nosaukumu un adresi;

3° pamatojumu pa pieteikuma iesniedzēja kvalifikāciju viņa ekspertīzes jomā;

[…]."

12 Attiecībā uz procedūru atkārtotai iekļaušanai apelācijas tiesas izveidotajā tiesas ekspertu sarakstā Dekrēta Nr. 2004-1463 10. pantā paredzēts:

"[…]

Pieteikumam pievieno visus dokumentus, kas ļauj novērtēt:

1° kandidāta iegūto pieredzi gan viņa ekspertīzes jomā, gan pieredzi, ko viņš ieguvis, kopš savas pēdējās iekļaušanas sarakstā veicot eksperta pienākumus;

2° viņa iegūtās zināšanas par procesa pamatprincipiem un procesuālajiem noteikumiem, kas attiecas uz ekspertiem uzticētajiem pierādījumu savākšanas pasākumiem, kā arī viņa mācības šajās jomās."

13 Attiecībā uz procedūru iekļaušanai un atkārtotai iekļaušanai Kasācijas tiesas izveidotajā valsts tiesas ekspertu sarakstā Dekrēta Nr. 2004-1463 17. pantā noteikts:

"[…]

Pieteikumu izskata [Kasācijas tiesas] ģenerālprokurors. Viņš pārbauda, vai nākamā gada 1. janvārī pēc pieteikuma iesniegšanas būs izpildīts [Likuma Nr. 71-498] 2. panta III [punktā] paredzētais nosacījums par iekļaušanas apelācijas tiesas sarakstā ilgumu. Viņš saņem attiecīgās apelācijas tiesas, kuras sarakstā persona ir iekļauta, pirmā priekšsēdētāja un ģenerālprokurora viedokli un pieteikumus kopā ar savu atzinumu nosūta Kasācijas tiesas padomei."

14 Dekrēta Nr. 2004-1463 20. pantā noteikts:

"Par sarakstu izveidošanu atbildīgās struktūras lēmumus par iekļaušanu vai atkārtotu iekļaušanu sarakstā vai atteikumus iekļaut vai atkārtoti iekļaut sarakstā var pārsūdzēt Kasācijas tiesā."

Kriminālprocesa kodekss

15 Attiecībā uz tiesas ekspertu kriminmāltiesību jautājumos iecelšanu Kriminālprocesa kodeksa 157. pantā noteikts:

"Eksperti tiek izraudzīti no fiziskām vai juridiskām personām, kuras atbilstoši Likumā Nr. 71-498 paredzētajiem noteikumiem ir iekļautas Kasācijas tiesas izveidotajā valsts sarakstā vai kādā no apelācijas tiesu izveidotajiem sarakstiem […]

Izņēmuma gadījumā tiesas ar pamatotu lēmumu var izvēlēties ekspertus, kas nav iekļauti nevienā sarakstā."

Pamata prāvas un prejudiciālie jautājumi

16 Ž. Peņaroha Fa dzīvo Barselonā un vairāk nekā divdesmit gadus strādā zvērināta tulkošanas eksperta profesijā. Spānijas Ārlietu ministrija un Katalonijas valdība viņu ir iecēlusi šajā amatā konkursa rezultātā. Viņš tulko no franču valodas spāņu valodā un no spāņu valodas franču valodā.

17 Ž Peņaroha Fa lūdza, lai viņš pirmo reizi tiktu iekļauts *Cour d'appel de Paris* tiesas ekspertu sarakstā uz diviem gadiem kā spāņu valodas tulks. Viņa pieteikums tika noraidīts ar šīs apelācijas tiesas tiesnešu ģenerālās asamblejas 2008. gada 12. novembra lēmumu.

18 Vienlaicīgi Ž Peņaroha Fa lūdza, lai viņš šādā pašā statusā tiktu iekļauts *Bureau de la Cour de cassation* [Kasācijas tiesas padomes] izveidotajā valsts tiesas ekspertu sarakstā. Viņa pieteikums tika noraidīts ar šīs padomes 2008. gada 8. decembra lēmumu.

19 Atbilstoši Dekrēta Nr. 2004-1463 noteikumiem Ž Peņaroha Fa katru no šiem lēmumiem pārsūdzēja iesniedzējtiesā.

20 Šajā kontekstā *Cour de cassation* nolēma apturēt tiesvedību un lietā C-372/09 uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai [EKL] 50. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams attiecībā uz pienākumiem, kurus ir uzticēts veikt profesionālim, kas darbojas kā eksperts strīdā, kuru izskata valsts tiesas, un ko ir nozīmējusi tiesa, kura izskata šo strīdu […]?

2) Vai piedalīšanās valsts varas īstenošanā, kas paredzēta [EKL] 45. panta [pirmajā] daļā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā attiecas uz pienākumiem, kurus veic Francijas tiesas nozīmēts eksperts saskaņā ar Francijas Civilprocesa kodeksu un Kriminālprocesa kodeksu, kā arī […] Likumu Nr. 741-498 un […] Dekrētu Nr. 2004-1463?

3) Vai [EKL] 43. un 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas tiesību normas kā tās, kas izriet […] Likuma Nr. 741-498 un […] Dekrēta Nr. 2004-1463 […], kas paredz iekļaušanu *Cour d'appel* izveidotajā sarakstā tikai tad, ja ir izpildīti nosacījumi attiecībā uz vecumu, kompetenci, morāli un neatkarību, neņemot vērā faktu, ka kandidāta izcelsmes valsts tiesas viņam jau ir atzinušas eksperta statusu, ne arī paredzot citu kārtību viņa kompetences pārbaudei?"

21 Lietā C-373/09 *Cour de cassation* papildus diviem pirmajiem jautājumiem, kas formulēti identiski diviem pirmajiem lietā C-372/09 uzdotajiem jautājumiem, uzdeva šādus jautājumus:

"3) Vai [EKL] 43. un 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas tiesību normas kā tās, kas izriet no […] Likuma Nr. 741-498 un […] Dekrēta Nr. 2004-1463 […], kas paredz iekļaut valsts sarakstā un piešķirt *Cour de cassation* atzītu eksperta statusu tikai tiem profesionāļiem, kas vismaz jau trīs gadus ir iekļauti Francijas *Cour d'appel* izveidotā sarakstā?

4) Vai […] Direktīvas 2005/36 […] 3. [panta 1. punkta a) apakšpunkts] ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ietver ar tiesu ekspertīzi saistītu pienākumu īstenošanu, ko veic tiesas eksperts, kura statusu ir atzinusi *Cour de cassation* saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti […] Likumā Nr. 741-498 un […] Dekrētā Nr. 2004-1463 […]?"

22 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 16. oktobra rīkojumu abas lietas tika apvienotas rakstveida procesā, mutvārdu procesā un sprieduma taisīšanai.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievada apsvērumi

23 Prejudiciālie jautājumi, kā tos formulējusi iesniedzējtiesa, attiecas uz visu veidu tiesu ekspertiem, un tādējādi nav ierobežoti vienīgi ar tādiem tiesu ekspertiem, kuriem ir tulkotāja statuss.

24 Tomēr no lēmumiem par prejudiciālo jautājumu uzdošanu izriet, ka strīdi pamata lietās attiecas uz Ž Peņarohas Fa iekļaušanu divos tiesu ekspertu sarakstos tulkotāja statusā. Turklāt jāatzīst, ka, lai gan to pienākumu saturs, kas uzticēti ekspertiem, kurus tiesas nozīmējušas kā tulkotājus saistībā ar tajās izskatāmajām lietām, un šo pienākumu izpildes nosacījumi izriet no lietas materiāliem, attiecībā uz citu veidu tiesu ekspertiem sniegtā informācija neļauj Tiesai pietiekami skaidri izskatīt attiecībā uz tiem uzdotos jautājumus.

25 Šādos apstākļos uzdotie jautājumi jāizskata kā tādi, kas attiecas vienīgi uz tāda tiesu eksperta pienākumiem, kuram ir tulkotāja statuss (turpmāk tekstā — "tiesu eksperti tulkotāji").

Par ceturto jautājumu lietā C-373/09

26 Ar ceturto jautājumu lietā C-373/09, kurš jāizskata vispirms, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai uz tādu ar tiesu ekspertīzi saistītu pienākumu īstenošanu tulkotāja statusā, ko veic eksperti, kas iekļauti tādā sarakstā kā Kasācijas tiesas izveidotais valsts tiesas ekspertu saraksts, attiecas "reglamentētas profesijas" jēdziens Direktīvas 2005/36 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

27 Vispirms jānorāda, ka uz šī jēdziena definīciju attiecas Savienības tiesības (skat. 2009. gada 17. decembra spriedumu lietā C-586/08 *Rubino*, Krājums, I-12013. lpp., 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 Atbilstoši Direktīvas 2005/36 3. panta 1. punkta a) apakšpunktam šis jēdziens paredz "profesionālu darbību vai profesionālu darbību kopumu, uz kuras sākšanu, veikšanu vai veikšanu kādā noteiktā veidā tieši vai netieši attiecas normatīvos vai administratīvos aktos paredzēta prasība par īpašas profesionālās kvalifikācijas esamību".

29 Šajā ziņā jāatzīmē, ka Likuma Nr. 71-498 un Dekrēta Nr. 2004-1463 mērķis ir aizsargāt attiecīgās personas un nodrošināt pareizu tiesvedību, lai izveidotu dažādās jomās profesionāļu sarakstus, pie kuriem tiesas var vērsties saistībā ar ekspertīžu vai citu uzdevumu veikšanu to izskatāmajās lietās.

30 Šo noteikumu vienīgais mērķis ir atvieglot vēršanos pie profesionāļiem, vienalga, vai tie ir vai nav reglamentētu profesiju dalībnieki, nevis organizēt noteiktas kvalifikācijas atzīšanu — kas nav ne apelācijas tiesu, ne kasācijas tiesas kompetencē (pēc analoģijas skat. 2003. gada 9. septembra spriedumu lietā C-285/01 *Burbaud*, *Recueil*, I-8219. lpp., 91. punkts). Turklāt šīs tiesas likumīgi var vērsties pie šajos sarakstos neiekļautiem ekspertiem. Tādējādi šie noteikumi paši par sevi nenosaka šādu reglamentētu profesiju.

31 Turklāt apstāklis, ka personas sniedz tulkošanas pakalpojumus Francijas tiesām "apelācijas tiesas eksperta" vai "Kasācijas tiesas apstiprināta eksperta" statusā, nemaina šādu secinājumu, ņemot vērā Direktīvas 2005/36 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrā teikuma sākuma daļu.

32 Tādējādi uz ceturto lietā C-373/09 uzdoto jautājumu jāatbild, ka uz tiesu ekspertu tulkotāju pienākumu īstenošanu, ko veic eksperti, kas iekļauti tādā sarakstā kā Kasācijas tiesas izveidotais valsts tiesas ekspertu saraksts, neattiecas "reglamentētas profesijas" jēdziens Direktīvas 2005/36 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

Par pirmo jautājumu abās lietās

33 Ar pirmo jautājumu abās lietās iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai tādu profesionālim uzticētu pienākumu īstenošanu, kuru valsts tiesa saistībā ar tās izskatāmo lietu

nozīmējusi par ekspertu tulkotāju, juridiskajā kontekstā, kas izriet no Likuma Nr. 71-498 un Dekrēta Nr. 2004-1463, attiecas "pakalpojumu" jēdziens EKL 50. panta izpratnē.

34 Vispirms jānorāda, ka no lietu materiāliem izriet, ka tiesu ekspertu tulkotāju pienākumos, par kuriem ir runa pamata lietā, ir pēc katrā atsevišķā gadījumā veikta tiesneša nozīmējuma sniegt neatkarīgu un kvalitatīvu tulkojumu no vienas valodas citā.

35 Šajā ziņā jāatgādina, ka atbilstoši EKL 50. panta pirmajai daļai par pakalpojumiem uzskata tādus pakalpojumus, ko parasti sniedz par atlīdzību, ciktāl uz tiem neattiecas noteikumi par preču, kapitāla un personu brīvu apriti. Šī panta otrajā daļā kā piemēri uzskaitītas noteiktas darbības, uz kurām attiecas pakalpojumu jēdziens, tostarp brīvo profesiju darbības.

36 Iesniedzējtiesa norāda, ka tiesu ekspertu pakalpojumus reglamentē īpaši noteikumi, tostarp tie tiek veikti vienīgi pēc tiesneša nozīmējuma uzdevumu veikšanai, kuru nosacījumus, no kuriem eksperts nevar atkāpties, nosaka šis tiesnesis, un par kuriem atlīdzību nosaka tiesa.

37 Šajā ziņā jāatgādina, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka atlīdzības pamatīpašība ir, ka tā ir attiecīgā pakalpojuma ekonomiskais ekvivalents, par ko parasti vienojas pakalpojuma sniedzējs un saņēmējs (it īpaši skat. 2003. gada 22. maija spriedumu C-355/00 *Freskot*, *Recueil*, I-5263. lpp., 54. un 55. punkts, kā arī 2009. gada

17. novembra spriedumu lietā C-169/08 *Presidente del Consiglio dei Ministri*, Krājums, I-10821. lpp., 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 Tādējādi tas vien, ka atlīdzība tiek noteikta — kā tas ir Francijā attiecībā uz tiesas ekspertiem — atbilstoši valsts iestādes noteiktam tarifam, neietekmē viņu veicamā darba kā pakalpojuma sniegšanas kvalifikāciju (skat. pēc analoģijas 2001. gada 12. jūlija spriedumu lietā C-157/99 *Smits* un *Peerbooms*, *Recueil*, I-5473 lpp., 56. punkts).

39 Turklāt apstāklis, ka tiesas eksperts iesaistās vienīgi pēc tiesneša nozīmējuma un uzdevumam, kura nosacījumus noteicis šis tiesnesis, šo amatu būtībā nenošķir no klasiskām līgumiskām attiecībām pakalpojumu sniegšanas jomā. Tādējādi tam, ka noteikta pakalpojuma sniedzējs un saņēmējs līgumā, kurš tos saista, nolemj vienai no līguma pusēm uzticēt zināmas lēmumu pieņemšanas pilnvaras, tajā pašā laikā paredzot precizējumus attiecībā uz sniedzamajiem pakalpojumiem, nav izņēmuma rakstura. Šādā kontekstā uzskatāms, ka eksperts, kurš lūdz, lai viņu iekļauj tiesu ekspertu sarakstā, ir piekritis īpašajiem noteikumiem, kuri reglamentē šo ekspertu pakalpojumu sniegšanu, tostarp procesuālajiem noteikumiem par tiesneša pilnvarām, kurš katrā atsevišķā gadījumā nosaka, kas ir jātulko un apstākļus, kādos jānotiek tiesas eksperta tulkotāja veicamajam tulkojumam.

40 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmo abās lietās uzdoto jautājumu jāatbild, ka tādu pienākumu īstenošana, ko valsts tiesa katrā atsevišķā gadījumā saistībā ar tās izskatāmo lietu uzticējusi profesionālim tā eksperta tulkotāja statusā, ir pakalpojumu sniegšana EKL 50. panta, kuram šobrīd atbilst LESD 57. pants, izpratnē.

Par otro jautājumu abās lietās

41 Ar savu otro jautājumu abās lietās iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai uz profesionālim uzticētu pienākumu īstenošanu, kuru valsts tiesa saistībā ar tās izskatāmo lietu nozīmējusi par ekspertu tulkotāju, juridiskajā kontekstā, kas izriet no Francijas Civilprocesa kodeksa un Kriminālprocesa kodeksa, kā arī no Likuma Nr. 71-498 un Dekrēta Nr. 2004-1463, attiecas "darbību, kas ir saistītas ar valsts varas īstenošanu" jēdziens EKL 45. panta pirmās daļas izpratnē. Iesniedzējtiesa tostarp precizē, ka tiesas eksperta pilnvaras viņam piešķir tiesnesis, ka viņa iesaistīšanās ir domāta, lai palīdzētu tiesnesim pieņemt lēmumu, un ka viņa viedoklis var šo lēmumu ietekmēt, lai gan tiesnesim nav pienākuma sekot eksperta secinājumiem. Tā piebilst, ka tiesas ekspertam ir jāievēro tiesību aktos noteiktie procesa principi.

42 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru darbība ietilpst EKL 45. panta pirmās daļas piemērošanas jomā tikai tad, ja, atsevišķi ņemta, tā ir tieša un konkrēta dalība valsts varas īstenošanā (šajā ziņā it īpaši skat. 1974. gada 21. jūnija spriedumu lietā 2/74 *Reyners*, *Recueil*, 631. lpp., 45. un 54. punkts).

43 Šajā gadījumā no Tiesai nodotajiem lietas materiāliem izriet, ka tiesas eksperta tulkotāja uzdevums, par kādu ir runa pamata lietās, ir veikt neatkarīgu un kvalitatīvu tulkojumu no vienas valodas citā, nevis sniegt viedokli par lietas būtību.

44 Šāda eksperta veiktajiem tulkojumiem tādējādi ir vienīgi papildu raksturs, un tie neietekmē tiesu iestādes vērtējumu un brīvu tiesas spriešanas funkcijas īstenošanu, un tādējādi, kā norāda prasītājs pamata lietās, kā arī Eiropas Komisija un EBTA Uzraudzības iestāde, šāda tulkošanas pakalpojumu sniegšana nevar tikt uzskatīta par darbībām, kas ir saistītas ar valsts varas īstenošanu (skat. pēc analoģijas iepriekš minēto spriedumu lietā *Reyners*, 52. un 53. punkts, kā arī 1991. gada 10. decembra spriedumu lietā C-306/89 Komisija/Grieķija, *Recueil*, I-5863. lpp., 7. punkts).

45 Tādējādi uz otro abās lietās uzdoto jautājumu jāatbild, ka tiesas ekspertu darbības tulkošanas jomā, par kādām ir runa pamata lietās, nav darbības, kas ir saistītas ar valsts varas īstenošanu, EKL 45. panta pirmās daļas, kurai šobrīd atbilst LESD 51. panta pirmā daļa, izpratnē.

Par trešo jautājumu lietā C-372/09

46 Ar trešo jautājumu lietā C-372/09 iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai EKL 43. un 49. panta pieļauj valsts tiesību aktus, atbilstoši kuriem iekļaušana apelācijas tiesas izveidotā tiesu ekspertu tulkotāju sarakstā ir pakļauta nosacījumiem attiecībā uz vecumu, kompetenci, morāli un neatkarību un valsts iestādēm, vērtējot pieteikuma iesniedzēja profesionālo kompetenci, nav pienākuma ņemt vērā kvalifikāciju, ko viņš ieguvis citā dalībvalstī, un nav paredzēta kārtība šo iestāžu vērtējuma pārbaudei.

47 Ievadam jānorāda, ka atbilstoši sniegtajai informācijai Ž Peņaroha Fa dzīvo Barselonā, Katalonijā, strādā zvērināta tulkošanas eksperta profesijā un vēlas Francijā tikt iekļauts abos attiecīgajos tiesas ekspertu sarakstos, par kuriem ir runa pamata lietās, kā tulkotājs.

48 Tā kā no lietas materiāliem neizriet, ka Ž Peņaroha Fa vēlētos dzīvot Francijas teritorijā, Tiesai uzdotais jautājums jāaplūko vienīgi, ņemot vērā EK līguma noteikumus, kas piemērojami pakalpojumu sniegšanas brīvībai.

49 Francijas valdība uzskata, ka tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamata prāvās attiecībā gan uz katras apelācijas tiesas izveidoto tiesas ekspertu sarakstu, gan uz valsts tiesas ekspertu sarakstu nav tiesu ekspertīzes pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums, tostarp tāpēc, ka tiesneši atbilstoši Likuma Nr. 71-498 1. pantam principā var pēc savas izvēles nozīmēt jebkuru tiesu ekspertu sarakstā neiekļautu personu.

50 Šajā kontekstā jāatgādina, ka EKL 49. pants prasa ne tikai jebkādas diskriminācijas novēršanu attiecībā uz pakalpojumu sniedzēju, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, tā [pilsonības] dēļ, bet arī jebkādu ierobežojumu atcelšanu, pat ja tie ir vienādi piemērojami gan vietējiem, gan citu dalībvalstu pakalpojumu sniedzējiem, ja šis ierobežojums aizliedz, apgrūtina vai padara mazāk pievilcīgu tā pakalpojumu sniedzēja pakalpojumu sniegšanu, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, kurā tas likumīgi sniedz līdzīgus pakalpojumus (šajā ziņā it īpaši skat. 2000. gada 3. oktobra spriedumu lietā C-58/98 *Corsten*, *Recueil*, I-7919. lpp., 33. punkts, kā arī 2009. gada 8. septembra spriedumu lietā C-42/07 *Liga Portuguesa de Futebol Profissional* un *Bwin International*, Krājums, I-7633. lpp., 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

51 Šajā ziņā jānorāda, kā to atzīmējusi iesniedzējtiesa, ka tiesu ekspertu sarakstu izveidošana, lai gan atbilstoši valsts tiesībām tā notiek "tiesnešiem informācijai", domāta, lai ļautu tiesām pārliecināties par to, ka tām palīdzošajiem profesionāļiem ir tiesas spriešanas kvalitātei un efektivitātei nepieciešamā kompetence un citas prasmes.

52 Ņemot vērā šo mērķi, jāuzskata, ka tāda tiesu ekspertu sarakstu izveidošana kā pamata prāvās var ietekmēt tiesu izvēli tādējādi, ka tās slieksies nozīmēt šajos sarakstos iekļautus ekspertus, attiecībā uz kuriem tās var prezumēt, ka viņiem ir palīdzības sniegšanai prasītās kvalitātes

53 Tādējādi jāatzīst, ka, kaut arī nepastāv formāls tiesu pienākums nozīmēt vienīgi šajos sarakstos iekļautos ekspertus, to izveidošana ir tiesu ekspertu tulkotāju pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums (skat. pēc analoģijas 1982. gada 24. novembra spriedumu lietā 249/81 Komisija/Īrija, *Recueil*, 4005. lpp., 28. punkts).

54 Pastāvīgajā judikatūrā noteikts arī, ka, pat nepastāvot saskaņošanai šajā jomā, šādu pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu var pamatot primāri vispārējo interešu apsvērumi, ja tas ir piemērojams visām personām vai uzņēmumiem, kuri veic darbību uzņemošajā dalībvalstī, ciktāl tas ir piemērots, lai nodrošinātu tā izvirzītā mērķa sasniegšanu un nepārsniedz tā sasniegšanai nepieciešamo, un ja vien šīs intereses neaizsargā noteikumi, kuriem pakalpojumu sniedzējs ir pakļauts tā reģistrācijas dalībvalstī (šajā ziņā it īpaši skat. 1999. gada 23. novembra spriedumu apvienotajās lietās C-369/96 un C-376/96 *Arblade* u.c., *Recueil*, I-8453. lpp., 34. un 35. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra, kā arī 2002. gada 15. janvāra spriedumu lietā C-439/99 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-305. lpp., 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

55 Šajos primārajos vispārējo interešu apsvērumos ietilpst personu aizsardzība un pareiza tiesvedība.

56 Lai gan ir jāatzīst, ka tādā tiesību normā kā Dekrēta Nr. 2004-1463 2. pants paredzētie nosacījumi var nodrošināt šo mērķu sasniegšanu un tādējādi var būt pieļaujams pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums, tie nedrīkst pārsniegt šo mērķu sasniegšanai nepieciešamo.

57 Šajā ziņā, lai gan personu aizsardzība un pareiza tiesvedība var pamatot ekspertu saraksta izveidošanu, kuri, kā jau konstatēts 52. punktā, praksē visbiežāk tiks pieaicināti, tomēr nepieciešams, lai tā izveidošanas pamatā būtu objektīvi un nediskriminējoši kritēriji.

58 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka valsts iestādēm ir jānodrošina, lai citās dalībvalstīs iegūtās kvalifikācijas tiek atbilstīgi un pienācīgi ņemtas vērā (it īpaši skat. 1991. gada 7. maija spriedumu lietā C-340/89 *Vlassopoulou*, *Recueil*, I-2357. lpp., 16. punkts; 2002. gada 22. janvāra spriedumu lietā C-31/00 *Dreessen*, *Recueil*, I-663. lpp., 23. un 24. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Rubino*, 34. punkts).

59 Šajā lietā Francijas valdība atsaucas uz to, ka pastāvot prakse, atbilstoši kurai, novērtējot pieteikumus par iekļaušanu tiesas ekspertu sarakstos, par kādiem ir runa ir pamata lietās, tiek ņemta vērā to kandidātu pieredze, kuri veic vai ir veikuši tiesas ekspertīzes pienākumus ārvalsts tiesas uzdevumā.

60 Tomēr no lēmumiem par prejudiciālo jautājumu uzdošanu izriet, ka atbilstoši pastāvīgai Kasācijas tiesas judikatūrai neviena tiesību vai administratīvu aktu norma nenosaka pienākumu pamatot lēmumus atteikt sākotnējo iekļaušanu šajos sarakstos, ka sarakstā iekļaušanas procedūras rezultātā netiek pieņemts neviens akts, uz kuru varētu attiekties Francijas procedūra piekļuvei administratīviem dokumentiem, un ka Kasācijas tiesa, izskatot prasību, kas vērsta pret lēmumu atteikt iekļaušanu sarakstā, vienīgi pārbauda, vai pieteikuma par iekļaušanu sarakstā pārbaudes process ir bijis likumīgs, tādējādi nepārbaudot tostarp kandidāta profesionālo kvalifikāciju.

61 Tādējādi jāatzīst, ka lēmumi, ar kuriem tiek atteikta tiesu ekspertu tulkotāju iekļaušana ekspertu sarakstos, pamata lietu apstākļos nav pakļauti efektīvai pārbaudei tiesā attiecībā uz citās dalībvalstīs iegūtās un atzītās pieredzes un kvalifikāciju ņemšanu vērā.

62 Šajā ziņā jāuzsver, ka citās dalībvalstīs iegūtās kvalifikācijas pārbaude, kā arī tās ņemšana vērā valsts iestādēm pienācīgi jāveic atbilstoši procedūrai, kura atbilst Savienības tiesību prasībām par Savienības pilsoņiem piešķirto pamattiesību efektīvu aizsardzību, tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantam.

63 No tā izriet, ka visiem lēmumiem jābūt pakļautiem tiesas kontrolei, kas ļauj pārbaudīt to tiesiskumu no Savienības tiesību viedokļa. Lai šī tiesas pārbaude būtu efektīva, ir svarīgi, lai attiecīgā persona varētu uzzināt attiecībā uz sevi pieņemtā lēmuma pamatojumu, kas tai ļaus vislabākajos iespējamos apstākļos sevi aizstāvēt un nolemt, pilnībā pārzinot lietas apstākļus, vai tai ir vērts vērsties tiesā. No tā izriet, ka kompetentajai valsts iestādei ir pienākums šai personai paziņot atteikuma iemeslus vai nu pašā lēmumā, vai vēlākā paziņojumā pēc šīs personas pieprasījuma (skat. 1987. gada

15. oktobra spriedumu lietā 222/86 *Heylens* u.c., *Recueil*, 4097. lpp., 15. un 17. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Vlassopoulou*, 22. punkts).

64 Tādējādi tiktāl, ciktāl valsts tiesiskais regulējums, kurš veido pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu, neparedz kārtību efektīvai tiesas pārbaudei par to, vai pienācīgi ir ņemta vērā citu dalībvalstu tiesu atzīta tiesas eksperta kvalifikācija, šis tiesiskais regulējums neatbilst Savienības tiesību prasībām.

65 Tādējādi uz trešo lietā C-372/09 uzdoto jautājumu jāatbild, ka EKL 49. pants, kuram šobrīd atbilst LESD 56. pants, nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamata prāvās, saskaņā ar kuru iekļaušana tiesu ekspertu tulkotāju sarakstā ir pakļauta nosacījumiem par kvalifikāciju, bet attiecīgās personas nevar uzzināt attiecībā uz tām pieņemta lēmuma iemeslus un šis lēmums nav pakļauts efektīvai tiesas pārbaudei, kas ļautu pārliecināties par tā tiesiskumu un tostarp to, vai ir ievērota no Savienības tiesībām izrietošā prasība, ka pienācīgi jāņem vērā viņu citās dalībvalstīs iegūtā un atzītā kvalifikācija.

Par trešo jautājumu lietā C-373/09

66 Ar savu trešo jautājumu lietā C-373/09 iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai, to skatot atsevišķi, tāda prasība kā Likuma Nr. 71-498 2. pantā ietvertā, saskaņā ar kuru neviena persona nevar tikt iekļauta valsts ekspertu sarakstā, ja tā nav trīs gadus pēc kārtas bijusi iekļauta apelācijas tiesas izveidotajā sarakstā, ir pretrunā brīvībai veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvībai.

67 Ievadam jānorāda, ka šā sprieduma 48. punktā minēto iemeslu dēļ šis jautājums jāaplūko vienīgi attiecībā uz Līguma noteikumiem, kas piemērojami pakalpojumu sniegšanas brīvībai.

68 No šā sprieduma 49.–53. punktā iztirzātajiem apsvērumiem izriet, ka ar Likumu Nr. 71-498 un Dekrētu Nr. 2004-1463 paredzētā prasība par iekļaušanu tiesu ekspertu sarakstos ir tiesas eksperta tulkotāja pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums.

69 Ir jāatzīst arī, ka tāds priekšnoteikums kā tas, ka personai trīs gadus pēc kārtas jābūt iekļautai apelācijas tiesas izveidotajā sarakstā, var nodrošināt tiesvedībā Kasācijas tiesā iesaistīto personu aizsardzības un pareizas tiesvedības mērķus un tādējādi būt pieļaujams pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums.

70 Tomēr ir jāpārbauda, vai šis nosacījums, kurš bez atšķirībām ir piemērojams valsts un citu dalībvalstu pakalpojumu sniedzējiem, nepārsniedz šo mērķu sasniegšanai nepieciešamo.

71 Šajā ziņā Francijas valdība vispirms norāda, ka šāds nosacījums ļauj nodrošināt, ka eksperts ir ieguvis labas zināšanas par attiecīgās dalībvalsts procesuālajām tiesībām, kas var būtiski atšķirties no citu dalībvalstu procesuālajām tiesībām, jo šīs zināšanas var iegūt vienīgi praksē. Tālāk, tā kā tiesu ekspertu uzdevumi ir specifiski un starp

secīgu uzdevumu pildīšanu var paiet vairāki mēneši vai gadi, prasība par iekļaušanu tiesu ekspertu sarakstā trīs gadus pēc kārtas nav pārmērīga.

72 Jānorāda, ka, lai gan paaugstinātas prasības attiecībā uz visu profesionāļu, kas piedalās tiesas procesā, kvalitāti ir nepieciešamas, lai nodrošinātu personu aizsardzību un pareizu tiesvedību, tas tā vēl jo vairāk ir attiecībā uz profesionāļiem, kas piedalās procesā dalībvalsts augstākajā tiesā, tādā kā Francijas *Cour de cassation*.

73 Attiecībā uz tulkošanas pakalpojumu sniegšanu šādā procesā nav nesamērīgi, lai sasniegtu personu aizsardzības un pareizas tiesvedības mērķus, pieprasīt, lai tiesas ekspertam tulkotājam jau būtu zināma praktiska darba pieredze juridisko tulkojumu veikšanā un noteiktas zināšanas par attiecīgās dalībvalsts tiesu sistēmu.

74 Ņemot vērā apelācijas tiesas izveidotajā sarakstā iekļauto tiesu ekspertu tulkotāju uzdevumu specifisko raksturu, kā arī to, ka starp secīgu uzdevumu pildīšanu var paiet vairāki mēneši vai gadi, jāatzīst, ka attiecīgajai dalībvalstij ir zināma rīcības brīvība attiecībā uz ilgumu, kurš tiek uzskatīts par nepieciešamu šo mērķu sasniegšanai. Šādos apstākļos prasība par iekļaušanu tiesu ekspertu sarakstā trīs gadus pēc kārtas principā nepārsniedz šo mērķu sasniegšanai nepieciešamo.

75 Tomēr šāda noteikuma piemērošana citas dalībvalsts tiesas ekspertam tulkotājam, kurš jau ir veicis uzdevumus šīs pēdējās dalībvalsts vai citu dalībvalstu tiesās, tostarp to augstākajās tiesās, ņemot vērā šī sprieduma 58. punktā atgādināto principu, ir nesamērīga.

76 Tādā situācijā kā pamata lietās Savienības tiesības prasa, lai iestāde, kurai iesniegts pieteikums par iekļaušanu tādā sarakstā kā valsts tiesas ekspertu saraksts, ņemtu vērā kvalifikācijas, ko pieteikuma iesniedzējs ieguvis citās dalībvalstīs, lai noteiktu, vai un kādā mērā tās var būt līdzvērtīgas kompetencei, kāda parasti tiek sagaidīta no personas, kura trīs gadus pēc kārtas ir iekļauta apelācijas tiesas izveidotajā sarakstā (skat. pēc analoģijas iepriekš minēto spriedumu lietā *Vlassopoulou*, 16. punkts).

77 Šajā ziņā jāatgādina, kā jau norādīts šā sprieduma 63. punktā, ka visiem lēmumiem jābūt pakļautiem tiesas kontrolei, kas ļauj pārbaudīt to tiesiskumu no Savienības tiesību viedokļa, un ka attiecīgajai personai jābūt iespējai uzzināt attiecībā uz sevi pieņemtā lēmuma iemeslus.

78 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz trešo lietā C-373/09 uzdoto jautājumu jāatbild, ka EKL 49. pants, kuram šobrīd atbilst LESD 56. pants, nepieļauj tādu prasību kā Likuma Nr. 71-498 2. pantā paredzētā, no kuras izriet, ka neviena persona nevar tikt iekļauta valsts tiesas ekspertu sarakstā tulkotāja statusā, ja tā nav trīs gadus pēc kārtas bijusi iekļauta apelācijas tiesas izveidotajā tiesas ekspertu sarakstā, jo šāda prasība tādas personas iesniegta pieteikuma pārbaudes laikā, kura ir reģistrēta citā dalībvalstī un nav bijusi iekļauta šādā sarakstā, neļauj pienācīgi ņemt vērā šīs personas iegūto un šajā citā dalībvalstī atzīto kvalifikāciju, lai noteiktu, vai un kādā mērā tā var

būt līdzvērtīga kompetencei, kāda parasti tiek sagaidīta no personas, kura trīs gadus pēc kārtas ir iekļauta apelācijas tiesas izveidotajā tiesu ekspertu sarakstā.

Par tiesāšanās izdevumiem

79 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) tādu uzdevumu veikšana, ko tiesa katrā atsevišķā gadījumā saistībā ar tās izskatāmo lietu uzticējusi profesionālim tā eksperta tulkotāja statusā, ir pakalpojumu sniegšana EKL 50. panta, kuram šobrīd atbilst LESD 57. pants, izpratnē;

2) tādas tiesas ekspertu darbības tulkošanas jomā, par kādām ir runa pamata lietās, nav darbības, kas ir saistītas ar valsts varas īstenošanu, EKL 45. panta pirmās daļas, kurai šobrīd atbilst LESD 51. panta pirmā daļa, izpratnē;

3) EKL 49. pants, kuram šobrīd atbilst LESD 56. pants, nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamata prāvās, saskaņā ar kuru iekļaušana tiesu

ekspertu tulkotāju sarakstā ir pakļauta nosacījumiem par kvalifikāciju, bet attiecīgās personas nevar uzzināt attiecībā uz tām pieņemta lēmuma iemeslus un šis lēmums nav pakļauts efektīvai tiesas pārbaudei, kas ļautu pārliecināties par tā tiesiskumu un tostarp to, vai ir ievērota no Savienības tiesībām izrietošā prasība, ka pienācīgi jāņem vērā viņu citās dalībvalstīs iegūtā atzītā kvalifikācija;

4) EKL 49. pants, kuram šobrīd atbilst LESD 56. pants, nepieļauj tādu prasību kā 1971. gada 29. jūnija Likuma Nr. 71-498 par tiesas ekspertiem, kurā grozījumi izdarīti ar 2004. gada 11. februāra Likumu Nr. 2004-130, 2. pantā paredzētā, no kuras izriet, ka neviena persona nevar tikt iekļauta valsts tiesas ekspertu sarakstā tulkotāja statusā, ja tā nav trīs gadus pēc kārtas bijusi iekļauta apelācijas tiesas izveidotajā tiesas ekspertu sarakstā, jo šāda prasība tādas personas iesniegta pieteikuma pārbaudes laikā, kura ir reģistrēta citā dalībvalstī un nav bijusi iekļauta šādā sarakstā, neļauj pienācīgi ņemt vērā šīs personas iegūto un šajā citā dalībvalstī atzīto kvalifikāciju, lai noteiktu, vai un kādā mērā tā var būt līdzvērtīga kompetencei, kāda parasti tiek sagaidīta no personas, kura trīs gadus pēc kārtas ir iekļauta *Cour d'appel* izveidotajā tiesu ekspertu sarakstā;

5) uz tiesu ekspertu tulkotāju pienākumu veikšanu, ko veic eksperti, kas iekļauti tādā sarakstā kā *Cour de cassation* izveidotais valsts tiesas ekspertu saraksts, neattiecas "reglamentētas profesijas" jēdziens 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36 par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

[Paraksti]